

פני עין חמד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכונת "עין חמד" - מקלחת ציון

פְּרֻשֶׁת בַּמִּדְבָּר - ה' אוֹהֵב אוֹתָנוּ

"בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ הַשְּׁנִי... לְצֵאתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם... שָׂאוּ אֶת רֵאשׁ כָּל עַדְת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְמִשְׁפְּחֹתָם"
(במדבר א', א'-ב')

זאת מפני חיבתו לילדיו שאוהב אותם ורוצה לראות אותם שוב ושוב. הקב"ה כל כך אוהב אותנו ואפילו את הרשע. כולם שווים אצל הקב"ה. הקב"ה מחכה לרשע הכי גדול שיש בתשובה שלימה. כמובן שהקב"ה שונא את עבירותיו.

זה הזמן הנפלא והגדול ביותר לעם ישראל, שזכינו למתן תורתנו הקדושה. זאת המתנה הגדולה ביותר שהקב"ה נתן לנו כדי שנזכה להתקרב אליו יתברך. כך נוכל לזכר ולתקן את עצמינו מכל המידות הרעות והקשות.

בנוסף, על ידי לימוד התורה הקדושה, נזכה לקירבה שמסירה את הקליפות והמסכים מעלינו. תכלית ביאתנו לעולם היא כדי שנזכה להתקרב אליו יתברך. התורה היא מתנה שניתנה מאהבתו לעם ישראל. לכן נקרא ראש חודש סיון שחנו כאיש אחד בלב אחד במדבר נגד ההר קודם מתן תורה ב-ו' בסיון.

ימים אלו לפני מתן תורה נקראים ימי האירוסין עם הקב"ה, ובמתן תורה אנחנו כביכול זוכים להתחתן עם ה' יתברך. במתן תורה יש קירבה ענקית. אנחנו חייבים לנצל את הזמן המיוחד הזה, להתעורר לתשובה מאהבה, לעשות חשבון נפש ולעמול בתורה הקדושה בשמחה עצומה.

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א
חבר הרבנות המקומית מבשרת ציון

שְׁנֵי לֵבָב

ע"י	כניסת לבת	צאת לבת	יציאת חס
י"ג	19:02	20:15	21:09
ת"א	19:20	20:12	21:06
מ"ט	19:23	20:15	21:10
כ"ב	19:20	20:12	21:06

הצלחה בגור"ר

יצחק אריאל בן טובה חגי חיים וב"ב שמואל אימן בן אסתר זרי שגית בת רותי מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה רונן אברהם וב"ב קסירר אפרים וב"ב רחל ברכה בת פדילה דליה משפ" שטרית נעם יצחק בן רחל ברכה רינה בת סימי וב"ב יוסף ליאור בן דליה אפרת- הצלחה בכל העניינים שלמה ודנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב י.מ.ש. כדורי אקבלי יוסף חיים בן נסכה שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב עמית בן אהרון וב"ב רז דוד בן לאה וב"ב

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן חיים בן אלן אסתר רותית בת סימי תרצה בתיה בת ימנה נינט יוסף בן רוחמה אילן בן ג'וליאנט יפית שרה בת ג'ינה דרור בן סופיה אנאל חביבה בת שולמית מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו טליה עדן אסתר בת שולמית נעם בן שרה שירי ימנה בת שולמית דוד עומרי בן יהודית שושנה שירה בת סילביה שמעון בן שולמית סיון רבקה בת אלן אסתר עמית בת טובה אברהם גורג'י בן דליה אפרת אורן בן נעמי

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו דרז' בן ימנה אילנה בת רוחמה שמואל אימן בן אסתר זרי סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה נעמה בת יפה דגנית בת שושנה אסף בן סופיה נתנאל בן ג'ינה מיטל בת שושנה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בן פרח- בריאות ואריכות ימים מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעימה סימי בת סוליקה מיכאל יהודה בן מרים אורן בן אסתר דינה בת מזל נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה לביא ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה יהודה אריה בן רחל ברכה ישראל בן חווה יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה משה בן נזימה עונת בת רחל ברכה רפאל משה בן רחל יצחק בן פנינה רחל ברכה בת פדילה דליה יצחק בן רבקה רותית בת סבריה קסנש בת דגטו יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה אליהו בן רחל בנימין בן ברכה אלן אסתר בת שילוט נעימה בת שרה יהודה לייב בן אסתר מלכה נעם אלימלך בן אושרית- רפואה שלמה ובריאות איתנה יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים

בפרשה שלנו אנחנו קוראים שהקב"ה מונה את בני ישראל באחד לחודש השני (חודש אייר) בשנה השנית לצאתם מארץ מצרים.

צריך להבין, הרי הקב"ה כבר מנה את עם ישראל כמה פעמים לפני כן, כמובא בפירוש רש"י הקדוש, אז מדוע בורא עולם חזר ומנה את עם ישראל שוב?

עוד קשה, וכי הקב"ה לא יודע כמה מספר עם ישראל? רש"י הקדוש מתרץ בשבע מילים שיש בהם כל כך הרבה חשיבות: **מתוך חיבתו לפנינו מונה אותם כל שעה.**

ראיתי בספר 'מעייין השבוע' שהמשיל משל כדי להסביר את פירושו של רש"י הקדוש. משל לאדם שזכה בפייס וקיבל צ'ק גדול. כאשר האדם הגיע לפקיד הבנק, הוא ביקש ממנו: "תפרוט לי את הצ'ק". הפקיד פרט לו והוא ספר בפעם הראשונה את הכסף שהוא קיבל עבור הצ'ק. לאחר מכן, הוא מנה שוב. הוא חזר על מעשה זה בפעם השלישית.

צריך להבין למה הוא ספר כל כך הרבה פעמים? וכי הוא חשב שסכום הכסף השתנה? וודאי שלא חשב כך, אלא מתוך חיבתו לכסף שקיבל, הוא מתרגש מהזכיה בפייס ולכן הוא מונה את הכסף שוב ושוב.

משל לאבא שבודק האם ילדיו ישנים. כאשר האב עובר ליד החדר, הוא שוב בודק. כאשר הוא שוב עובד ליד החדר, למרות שבדק רק לפני דקות אחדות שהם ישנים הוא בודק שוב. כך עושה, הוא בודק שוב אפילו פעם שלישית.

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל

לרפואה שלימה לנוריאל בן אסתר

לרפואה שלימה לאיידה חיה בת אסתר וליילד אלחנן רפאל בן איריס וליילד אורי חיים בן שלי

הצלחת דביר בן נלי רחל
זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי
הצלחת ולרפואת אברהם גורג'י בן דליה אפרת וב"ב והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב
לע"נ הצדיק ר' חיים אבישלום כהן פרחיה בן בלנקה זצ"ל

שׂוֹאֵל וּמְשִׁיב בַּהֲלָכָה - שַׁבַּת - מְעִיד

האם בשבת מותר לפזר מלח על גבי ירקות שרגיל למלוח אותם?

שאלה: ?

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו חיים פנחסי, רבנות מקומית מבשרת מתוך ספרו 'הכשרות למעשה':

תשובה: !

אין לתת מלח על גבי ירקות, שרגילים למולחם לשם שימור, כגון: צנון ומלפפון, אלא אם כן נותן עליהם מיד שמן או חומץ. אם טובל במלח ואוכל מיד, לא צריך לתת שמן או חומץ. אבל ירקות שאין דרך למלוח, כגון: עגבניות, מותר לפזר עליהם מלח בכל אופן. **מקורות:** שו"ע (או"ח סימן שכ"ג) ובאחרונים שם. עיין שו"ת מעשה נסים (סימן טז), ובספר לויית חן (אות ס), ובשו"ת תפלה למשה ח"א (סימן מט). כן הדין לעניין חסה דכיוון שיש בה הרבה עלים שהם מרים ולא ראויים לאכילה, ועל ידי המלח הם נתקנים, אין למלוח אא"כ יתן עליהם שמן או חומץ. ראה עוד בשו"ת אור לציון ח"ב (עמוד רמז) ובשו"ת דברי בנייה ח"ד (עמוד ר).

מנהג העולם לחתוך מלפפון ולמלוח לצורך סעודה שאוכל בה. **הערה:** למרות שהדרך לכבוש מלפפון, ובמליחתו הוא נראה ככובש כבשים, העיד בשו"ת שבות יעקב ח"ב (סימן יב) שמנהג ישראל להקל בזה. וכתב, היות ונראה ככובש כבשים, נאמר במלפפונים שלמים עם קליפתם שדרך לכובשם, אבל בחיתוך אין דרך. ע"ע בספר מעשה השבת - כהן (עמוד ריז) שהמליץ על המנהג.

מותר בשבת להחזיר מלפפונים חמוצים לכלי עם מי המשרה שלהם, מכיוון שאין כבישה אחר כבישה. **מקורות:** חזון עובדיה-שבת כרך ד (עמוד תנב).

הַיְהִי דָן כָּל הָאָדָם לְכַף זְכוּת

לא בכדי רבותינו אמרו: "הוי דן את כל האדם לכף זכות" (משנה אבות א', ו'). גם כאשר אנחנו רואים דבר מה, לעיתים אם נחקור ונדרוש, יתכן מאוד שנגלה כי הדברים אינם באמת כפי שחשבנו. להלן סיפור שממחיש זאת, מפי בעלת המעשה: היינו בחופשה. יצאנו למרכול השכונתי כדי לקנות מספר פריטים. בעלי המתין לי בחוץ. לכן עברתי במהירות על תכולת המדפים כדי לסיים מהר ככל האפשר. החום במרכול היה בלתי נסבל, לכן הסרתי את הסוודר והנחתי אותו בעגלת הקניות. כשסיימתי, העברתי את המוצרים בקופה. שילמתי והובלתי את העגלה אל מגרש החניה.

כאשר העברנו את המוצרים לתא המטען, הרמתי את הסוודר. גיליתי מתחתיו צנצנת קפה וקופסת שימורי דגים, בסכום של 30 ש"ח בערך. מסתבר שהסוודר הסתיר אותם, ולכן לא הבחנתי בהם ולא העברתי אותם בקופה. חזרתי כמובן לחנות וניגשתי אל הקופאית. הצבעתי לעבר המוצרים שבידי ואמרתי: "אני כל כך מצטערת. את המוצרים האלו מצאתי מתחת לסוודר ולא שילמתי עליהם". כאשר הקישה את מחירי המוצרים, הקופאית הביטה בי וחיכה.

"האם הבחנת בשתי הנשים שעמדו מאחוריך?" "שתי נשים?". "כן, הן עמדו מאחוריך. הסתודדו וגיחכו. לא ידעתי על מה הן מתלחשות. עכשיו הכל מובן. הן כנראה הבחינו במוצרים שהסתתרו מתחת הסוודר שלך". נשים אלו כבר יצאו מהחנות, ולא הבחינו, שחזרתי לשלם עבור המוצרים שנשכחו. אני יודעת מיהן. הן ודאי בטוחות שהן היו עדות לגניבה שהתבצעה מול עיניהן. הלקח העיקרי שאני למדתי מהסיפור הזה הוא שכשמישהי ניגשת אלי ומספרת לי סיפור, גם אם היא אומרת: "ודאי שזה אמיתי, ראיתי במו עיניי" - אני יודעת ששום דבר לא בטוח. בהחלט יתכן שאין הדברים באמת כפי שאנחנו חושבים.

מידת השבוע: מלכות (שבוע שביעי).

צדיק המרכבה למידה: דוד המלך. איבר המרכבה למידה: פה.

הגדרת המידה: שלטון- השלטת הנפש על הגוף, ועם כל זה, הנהגת הגוף על-פי התורה הקדושה כי זה קיומו של הנפש. בזרה יקנה מידת הסובלנות, לסבול גופו לצורך נפשו, ולא יתגאה על אחרים, וישים עצמו כעני ובפרט בתפילותיו. **עבודה עיקרית:** מידת העצלות והעצבות

הדגשות מיוחדות: זהירות מחנופה, שקר, מוציא שם רע/לשון הרע, ליצנות, ומדיבורים בטלים בביה"כ, בתפילה ולימוד.. (וספרתם לכם)

יום בחודש	יום לעומר	מידה פרטית	מידה ממ"ח קנייני התורה	הנהגה הפרטית ליום
כ"ח	מ"ג	חסד	שומע ומוסיף	יתפלל לה' שירחם על דלים, ימחול לחוטאים, ויזכה אותו לעשות חסד
כ"ט	מ"ד	גבורה	הלומד על-מנת ללמד	יתגבר על תאוותיו. ישמור את פיו, מיראה מגדלותו יתברך וכבוד מלכותו
א' סיוון	מ"ה	תפארת	הלומד על מנת לעשות	לא יתגאה בלימודו, יהיה מוכן לסבול למען האמת, ויתפלל על הלימוד
ב'	מ"ו	נצח	המחכים את רבו	יתפלל על צמיחת הגאולה, ושיתגלה כבוד שמים על ידי קיום הנבואות
ג'	מ"ז	הוד	המכוון את שמעתו	יודה לה' על כל יסורין שמביא עליו, יזהר מאוד על השלום בפרט בש"ק
ד'	מ"ח	יסוד	אומר דבר בשם אומרו	יתפלל תמיד על שמירת הברית ועל הצניעות ועל הקדושה לכל ישראל
ה'	מ"ט	מלכות	חזרה על כולם (ל"ב ט"ב)	יתפלל על שמירת השבת ודיבור בקדושה, יאמר 'עלינו לשבח' בשמחה

מינויים

לקבלת העלון חנים במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל

PnneEH@gmail.com

הקדשת העלון

ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הגון, חזרה בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל' 052-7652084 כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבושם 26 ת.ד. 83375. מבשרת ציון. מיקוד 9076926

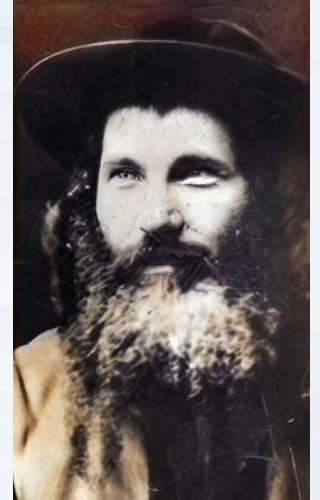
לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו פנחסי בטל' 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

אם ראשונים כמלאכים- האדמו"ר הרב אליעזר זאב רוזנבאום הי"ד

האדמו"ר הרב אליעזר זאב רוזנבאום מקרטשניף הי"ד- נולד בשנת ה'תר"מ (1879) בעיר יאס לאחר שלוש בנות שנולדו לפניו. אבא של רבינו התפלל תדיר וביקש להיפקד בבן זכר. בעת שהשתטח על ציון הרה"ק רבי אליעזר זאב מבוטשעטש צ"ל הבטיח כי אם יוולד לו בן, יקרא לו על שמו. ואכן קרא בברית אליעזר זאב. בנוסף לאחר הברית אמר לרבינו: שמו אליעזר – 'אלוקי אבי בעזרי'. כבר בצעירותו ניכר כי לגדולות נועד. כשהיה כבן שמונה שנים כבר למד 'שולחן ערוך' 'יורה דעה' הלכות מליחה, כשהוא מחדש על כך גם בדרך סוד. לפני שמלאו לו 17 שנים התחיל לשמש כרבי בעיר נדבורנה, כשאביו מברכו "שה' יתברך ישמע בקולך ויעשה רצונך".

כאן התגלתה התמדתו שהקדיש כל רגע ללימוד התורה הקדושה, הן בנגלה והן בנסתר. במשך עשר שנים התפרסם למרחקים. אדמו"רים וגדולים בתורה הצטופפו בצילו. ענוותן מופלא. בשנת ה'תרס"ח (1908), לאחר פטירת אביו התחיל למלא את מקומו כאדמו"ר בקרטשניף. אלפי חסידים ובעלי בתים והמון עם באו לחסות בצל כנפיו. נודע כפועל ישועות בקרב הארץ. נודע בתפילותיו הנלהבות. הכנסת האורחים שלו היתה מופלאה. התייחס לכל אורח כאילו היה אליהו הנביא או אחד מגדולי הצדיקים.

בזמן מלחמת העולם הראשונה סייע לעריקים שנמלטו מאימת הצבא לחסות בביתו, למרות הסיכון הרב שהיה בכך, שכן בשעת מלחמה העריק וכן המסתיר דינם למיתה. לאחר מלחמת העולם הראשונה עבר לסיגט. כשהנאצים ימ"ש עלו לשלטון, הזהירו את רבינו בעוד מועד וביקשו לסדר לו דרך מילוט. אבל הוא סירב בתוקף.

גם כשהוצע לו ע"י ראש השלטון המקומי להבריחו למקום מבטחים, סירב להצלתו האישית ונשאר במסירות נפש עם עדתו. כאשר הובל לגיא ההריגה, הכריז בקול גדול: "הריני מוסר מודעה כי אינני מרפה עצמי אף לרגע אחד מאת השם יתברך". ב-כ"ז אייר ה'תש"ד (1944), שבת קודש פרשת בחוקתי, נרצח על קידוש השם באושוויץ הי"ד יחד עם בני משפחתו ועדתו. חי כ-65 שנים.

סבו (מצד אביו): האדמו"ר הרה"ק ר' מרדכי לייפר מנדבורנה. **אביו:** האדמו"ר הרה"ק רבי מאיר מקרטשניף. **אימו:** מרת שפרה (בת הרה"ק ר' יחיאל מדורהוי). **מרבתי:** אביו, האדמו"ר ר' מאיר, סבו, האדמו"ר הרה"ק ר' מרדכי לייפר מנדבורנה. **אשתו:** מרת חיה בלה (רבי ניסן לנגוינער אב"ד נדבורנה). **ילדיו:** הגאונים האדמו"רים ר' ניסן חיים הי"ד (אב"ד בדאדשין-דרוהוביטש), ר' שמואל שמלקה מביטשקוב הי"ד, ר' מרדכי מפעסט הי"ד, ר' מאיר (מו"ץ בסטמאר) הי"ד, ר' דוד משה מקרטשניף-רחובות, מרת סימה רייזל (נישאה לאדמו"ר ר' חיים מרדכי רוזנבוים-ה'דבר חיים' מנדבודנה). **מספריו:** **ירזא דשבת**- דברי תורתו וסיפורים על הצדיק.

בנו, הרה"ק רבי דוד משה זיע"א סיפר ששמע את הסיפור מפי אימו הרבנית ע"ה, וכך סיפר: "את הסיפור הזה שמעתי הרבה פעמים מאימי הצדקת ע"ה. בצעירותו, היו רבינו ומשפחתו גרים בעיר מיאלן. פעם כשנסעו לקרטשניף לבית אביו, הרה"ק רבי מאיר זיע"א, מגיפה קשה פרצה בעיר מיאלן. כשלרבינו נודע על כך, אמר לרבינו שהוא מוכרח לחזור ולהגיע עוד באותו יום לעירו מיאלן.

כששמעה זאת, הרבנית פרצה בבכי ואמרה: "איך ניסע לשם עם ילדים קטנים, בשעה שמתחוללת שם מגיפה נוראה ל"ע? הרי יש בזה סכנת נפשות?!" זקיני הרה"ק רבי מאיר אמר לאימי כי אם אבי, הרה"ק רבי אליעזר זאב, רוצה לנסוע, הם יכולים לנסוע ואינה צריכה לפחד. כך היה. הם ארזו את חפציהם ונסעו.

היה זה יום תענית-אסתר. כשהגיעו לעירם מיאלן, תושבי העיר יצאו לקראתו ובכיות, צעקות ותחנונים שהרבי יתפלל עבורם שיושעו. אבי אמר: "מה שיהיה עד קריאת המגילה אינני יודע. אבל זאת אני מבטיח לכם, שכאשר אתחיל לקרוא את המגילה, המגיפה תעצר ולא ישמע עוד שוד ושבר". כך היה, משעה שרבינו התחיל לקרוא את המגילה, לא נשמע שום מקרה נוסף.

פעם אחת אברך נלקח מעיר אחת למחנה הצבא סמוך לעיר סיגט. כשנודע לו על רבינו, יצא בהיחבא ובא להתפלל בבית מדרשו של הצדיק. כשסיפרו לרבינו בבהלה על החייל שהגיע, הצדיק לא הגיב והמשיך בתפילתו. לאחר התפילה החייל ניגש וביקש ברכה מרבינו. הצדיק בירכו שבקרב ישתחרר מהצבא. אותו אברך סיפר שבאותו יום אחרי חצות הלילה, אדם אחד העיר אותי ושאל מה המספר הצבאי שלי. כשאמרתי לו את המספר הצבאי שלי אמר שהמפקד קורא לי. כשהגעתי למפקד, אמר לי שאני משוחרר.

רבינו אחז במידתו של אברהם אבינו ע"ה בהכנסת אורחים וקיום מצווה זו עד כדי מסירות נפש. ביתו היה פתוח לרווחה לכל עובר ודורש. בחורים, שלמדו בישיבות שונות בסיגט, ולעיתים רעבו ללחם, כי לא היה די להם במה שסעדו לעיתים בבתיהם של בעלי-בתים מקומיים, היו באים לביתו של רבינו ומוצאים שם מזון ומשקה מוכנים לכל דכפין. דורשי רשומות היו אומרים, כי "אליעזר זאב" בגימטריה "אברהם אבינו" (עם האותיות והכולל).

בימי חורפו קרה שהיום העריב ועדיין לא אכל. הרבנית הצדקנית מרת חיה בלה הכינה את מאכלו לעת ערב. והנה עני נכנס וביקש להשיב את נפשו. מכיוון שלחלק את הסעודה לשניים לא היה בה מספיק, רבינו ציווה להגיש לעני את הסעודה שהוכנה עבורו ולא אכל אותו יום. לימים עלה ונתעלה וביתו נהיה לבית המלכות. אז סעדו על שולחנו עשרות יהודים מדי יום, כל אחד כרצונו ומאוויו בכל עת ועונה.

מסופר על יהודי שנסע ברכבת. אחד השוטרים פנה אליו וביקש לראות את המסמכים שלו. **מכיוון שלא היו לו, קפץ מהרכבת, ברח לחצר של רבינו והתחבא בביתו.** השוטרים רדפו אחריו. **באותו זמן היו במקום עשרות עריקים שהתחבאו אצל רבינו.** הסכנה להתגלות על ידי השוטרים היתה גדולה מאוד, גם לעריקים וגם לרבינו. **השוטרים נכנסו למקום ובדרך נס לא ראו ולא מצאו אף אחד מהאנשים אשר התחבאו בבית-רבינו.**

אין עוד מלבדו

ולא לקחת מעלית". הוא יצא למדרגות, והנה הוא מגלה שגפול מהפח אל הפחת.

משני צידי המדרגות עמדו שתי נשים, והרי אין לעבור ביניהן. הוא פנה אל השתיים ושאל בכל הכבוד הראוי להן: "האם תוכלו בבקשה לפנות את המעבר? זאת מכיוון שאסור לי לעבור בין שתי נשים".

אישה אחת שאלה: "למה? האם אנחנו טמאות? מדוע אסור לך לעבור בין שתי נשים?" - "חלילה", אבי ענה, "הגמרא כותבת, שיש סכנה בדבר. גם לאישה אין לעבור בין שני גברים, ואיני חושב שזה מפני שאני טמא".

התשובה סיפקה אותן והן נענו לבקשתן ופינו את המעבר. אבי עלה את גרם המדרגות. לאחר מכן הודה להן: "אני מודה לכן מאוד שהתחשבתן ברגשותיי. ה' ישלם שכרכן".

המשפט נפתח. כבר בהתחלה ראה את הטובה. המדינה היתה אמורה לשלוח שני תובעים. בפועל הגיע רק אדם אחד והוא היה בדרג נמוך יותר.

בזמן שאבי נעמד בצד הנאשם, מישהי נופפה לו לשלום. הדבר היה תמוה בעיניו. מי מכיר אותו כאן? ומה לו ולאישה זו? התברר ששתי הנשים, שאבי לא ראה את פניהן כלל, הן השופטת והכתבנית. הן יצאו לשוחח בחדר המדרגות, כי החדר המקורי שלהן היה בשיפוצים.

המשפט התחיל והשופטת אמרה לתובע: "היהודי הזה נראה לי צדיק. הוא לא נראה לי מישהו שיגנוב את העובדות שלו. לא חושבת שיש מה להתדיין כאן. תצאו החוצה ותעשו פשרה".

אבי השיב: "העובדות חתמו שלא גנבו אותן". התובע ניסה לטעון: "בטח שחתמו, וכי היתה להן ברירה? הרי אימתם עליהן בפיטורין", אבל השופטת לא הקשיבה בכלל.

השניים יצאו. התובע אמר לאבי: "אני רואה שהשופטת הולכת להצדיק אותך. בוא נעשה פשרה- תן לי 2,000 שקל ונגמור את הסיפור". אבי הסכים במקום.

המשפט הסתיים. 2,000 שקל הלכו- כפרה. זהו! הכל השתלשל בצורה מופלאה כל כך, שראו בחוש מי הוא שופט כל הארץ, אין עוד מלבדו.

אבי ירד למטה ונכנס למונית, שחיכתה לו כמו שסוכם. אבא סיפר לנהג את השתלשלות העניינים.

הנהג התרגש כל כך מהסיפור עד שהוא פתח את דלת המונית וצעק בקול רם לעבר העוברים והשבים: "יש אלוקים! אין עוד מלבדו! תדעו שיש אלוקים!"

להלן סיפור מופלא המעובד מתוך העלון 'השגחה פרטית'. יש בסיפור זה ללמדנו כי כאשר נוחתת על האדם צרה, עליו לזכור, כי רק בורא עולם הוא זה שיכול להושיע אותו. להלן הסיפור מפי בנו של בעל המעשה:

לאבי מורי יש עסק של מעון ילדים. יום אחד הוא קיבל הזמנה לבית משפט בטענה שהוא גונב את העובדות שלו ולא מפריש עבורן את האחוזים הקבועים בחוק לקופת גמל שמיועדת לפנסיה.

הדבר לא היה נכון. נראה שהרושם הזה נוצר מפני שהעובדות ביקשו תלושים נמוכים יותר וגבוהים יותר. הן ביקשו שהמשכורת תחולק בצורה שונה מהרגיל. אבי הסכים וזה מה שגרם לבעיות.

אבי לא הבין מראש מה המשמעות של הבקשות של העובדות לבטוב ליבו הסכים לכן. מבירור קצר שאבי עשה, התברר שתביעה כזאת היא צרה צרורה.

הסיכוי לצאת ממנה זכאי הוא אפסי כי התביעה משומנת היטב. על כל טיעון שיעלה לטובת אבי, הם יעלו טיעון נגדי. הם יביאו לכך שהוא ישלם קנס של כארבעים אלף שקל, וכמובן – גם יהיה עליו לסגור את העסק.

הוא ראה שכלתה אליו הרעה. בדרך הטבע אין לו הרבה מה לקוות, אבל אבא לא התייאש. הוא החליט להתחזק באמונה וביטחון.

הוא שכר עורך דין מתחיל, חבר מתמחה שזה עתה סיים את לימודי המשפטים. הוא הלך ותלה מודעות מאירות עיניים בכל רחבי בני ברק: "אין עוד מלבדו".

המודעות האלו נותרו תלויות זמן רב מאז. אם מישהו תהה מי תלה אותן, עכשיו הוא יודע את התשובה.

בבוקר של יום המשפט הוא קרא לכל הילדים. אני הייתי אז בחור וזכיתי גם כן להשתתף במעמד. אבא ביקש מכולנו לומר בפה מאה פעמים "אין עוד מלבדו" ולחשוב על המשמעות של המילים האלו.

כך אבא יצא למשפט. הוא הגיע לבית המשפט 'השלום' בתל אביב. שם התברר כי המשפט יערך בקומה השישית.

מלכתחילה, אבא לא היה עולה במעלית, בגלל שמירת עיניים, מכיוון שרבים נכנסים ויוצאים בכל קומה, אבל אבא סבל מהכליות.

אם היה עולה ברגל שש קומות, זו היתה סכנה עבורו, לכן הוא נאלץ לעלות במעלית. כשהגיע לקומה השישית, התברר לו שהחדר בשיפוצים ועליו לעלות לקומה שביעית.

הוא חשב לעצמו: "קומה אחת אני מסוגל לעלות במדרגות

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב שמואל בן שמחה דרוזי זצ"ל וילד יחיאל בן יוסף ז"ל פואד אברהם בן רג'ונה ז"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל יצחק בן ברקו דב ז"ל אביבה בת איירון ע"ה זהבה בת שושנה רייזל ע"ה יצחק בן ברקו דב ז"ל אברהם בן יונה ז"ל מרים בן דבורה ז"ל אביגדור בן ג'ולי ז"ל סעידה בת תופחה ע"ה ר' שאול בן סילביה זצ"ל צדיק חכם בן חזלה ז"ל מזל בת שמעון ע"ה שני בת אסתר ע"ה דוד בר חסיבה ז"ל יוסף בן מרים נוסרת ז"ל מסודי בת חביבה ע"ה חווה בת יעקב צבי ע"ה יעקב בן אסתר ז"ל אסתר בת גולה גאולה ע"ה יצחק בן רחל ז"ל רחל רפאל בת השמט ע"ה יוסף בר סעדה ז"ל יעקב בן נעמי ע"ה לטיף בן פרחת ז"ל שלום בן אסתר ז"ל יעקב בן נעמה ז"ל מרים בן שרה ע"ה אריה בן מרים ז"ל יצחק בן פרחת ז"ל אביבה לויש ע"ה אלון בן סעדה ז"ל גורג'יה בת נעימה ע"ה שרה בת נרקיס ע"ה אילנה (מחרוזת) בת שרה ע"ה רחמה בת מסעודה ע"ה

הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל רחמים בן רחל ז"ל מסעוד בן יקוט ז"ל חיים משה גרשון בן שלמה יחזקאל ז"ל ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין ז"ל אביחי בן אסתר ז"ל יצחק בן חביבה ז"ל נעימה בת גורג'יה ע"ה חיי זידי בן קלרה ז"ל ר' יצחק בן מסעודה קדוש ז"ל אסתר בת נעמי ע"ה ר' דב בן בנימין אלתר ז"ל אורה בת נעימה ע"ה מישא אסתר בת זרה ע"ה אברהם בן טובה ז"ל

תנצב"ה